

**mándoche esta árbore branca
(correspondencia con John Berger)**

Lupe Gómez

Formas de citación recomendadas

1 | Por referencia a esta publicación electrónica*

GÓMEZ, LUPE (2012 [2011]). “mándoche esta árbore branca (correspondencia con John Berger)”. *Galicia Hoxe*. “Revista das Letras”: 808 (11 de febreiro), 1-8. Reedición en *poesiagalega.org*. *Arquivo de poéticas contemporáneas na cultura*.

<<http://www.poesiagalega.org/arquivo/ficha/f/1433>>.

2 | Por referencia á publicación orixinal

GÓMEZ, LUPE (2011). “mándoche esta árbore branca (correspondencia con John Berger)”. *Galicia Hoxe*. “Revista das Letras”: 808 (11 de febreiro), 1-8.

* Edición dispoñíbel desde o 23 de xaneiro de 2012 a partir dalgunha das tres vías seguintes: 1) arquivo facilitado polo autor/a ou editor/a, 2) documento existente en repositorios institucionais de acceso público, 3) copia dixitalizada polo equipo de *poesiagalega.org* coas autorizacións pertinentes cando así o demanda a lexislación sobre dereitos de autor. En relación coa primeira alternativa, podería haber diferenzas, xurdidas xa durante o proceso de edición orixinal, entre este texto en pdf e o realmente publicado no seu día. O GAAP e o equipo do proxecto agradecen a colaboración de autores e editores.

MADONNA: (Baila co “hula hop”.) Amigo Avelino, ti es un home avanzado, apaixonado e vangardista. Galicia queda pequena para ti. Mereces vivir en Nova York. (Pausa.) Esta noite irei contigo e co teu amigo Abella á praza da Quintana a comer as uvas de Noitevella e escoitar as badaladas. Bailaremos “hula-hop” eternamente! Escorrentaremos os prexuízos, os dogmas, as idiosincrasias! Curaremos os males do corpo e da alma!
(Madonna canta en inglés. Avelino pon a boina e solta un aturuxo heavy.)

.....

“¿Con que soñan as mulleres?, preguntoume.
Con que os lugares deixen de estar separados, dígolle.
¡Pero os lugares teñen que estar separados! ¡Para iso están os quilómetros!”
John Berger

DE A PARA X

Ferrol móbilízase en defensa do sector naval. Recibín a túa postal e sentínme alegre todo

o día. “Como van os campos? espero verte axiña, quero ir a Compostela e espero tomar un café contigo e mentres tanto desexo que o teu mundo siga bonito, eu esfórzome en que o meu tamén o sexa para cambiar o mundo enteiro”.

Unha historia en cartas é un combate corpo a corpo. Ti mándasme toxos. Eu mándoche patacas. Ti mándasme sobres reutilizados. Eu mándoche sobres prefranqueados. Ti mándasme silencios. Eu mándoche terra.

A nosa barquiña ten un motor e podemos ir polo mar ata alcanzar as estrelas. Queridísimo amigo John: hoxe poño un vestido branco para dicirche adeus coas mans.

(“O efémero non é o oposto ao eterno. O oposto ao eterno é o esquecido... Son as cousas pequenas as que nos asustan. As cousas inmensas, aquelas que poden matarnos, fannos valentes.” Os campos polas mañás están brancos de azucre.)

.....